

Cílem této práce je zjistit, zda-li základní syntaktické charakteristiky uváděné v souvislosti s právní italštinou platí rovněž pro právní italštinu smluv jako jednoho ze subsystemů právní italštiny, který v lingvistické literatuře nebyl doposud popsán. Při synchronickém popisu funkčního stylu právní italštiny je totiž obvyklé, že se nepřihlíží k její vnitřní diferenciaci, přestože právní jazyk je funkční styl mimořádně heterogenní. Pro účely této práce jsme používali pojem právní italština obecně, kterým rozumíme jak méně specializovanou administrativní italštinu, tak právní italštinu, kterou je dále možné členit z pragmatického hlediska na tři typologie: texty normativní, interpretační a aplikační. Právní italština smluv náleží k subsystemu aplikačních právních projevů. Tento subsystem srovnáváme s rysy právní italštiny (která je obvykle zastoupena normativními texty a kterým italští lingvisté věnují největší pozornost) a s rysy administrativní italštiny, která podle italských lingvistů vypovídá v morfosyntaktickém plánu totožné rysy jako právní italština. V této práci vycházíme z diferenciacie právního jazyka na vertikální ose a analyzujeme, zda-li se vnitřní diferenciacie právního jazyka odráží v syntaktickém plánu jednoho z jeho subsystemů. Sledujeme především kvantitativní diferenciaci právní italštiny smluv, analyzujeme tedy do jaké míry se v právní italštině smluv uplatňují :frekventované jevy právní italštiny obecně a ty pak srovnáváme s alternativními stylisticky neutrálními výrazovými prostředky. V neposlední řadě se zamýšlíme nad motivací při výběru mezi stylisticky příznakovými a bezpříznakovými výrazovými prostředky. Pro zjišťování charakteristik právního jazyka smluv používáme metodu :frekvenční analýzy.